

Nr 5.

Ankom till riksdagens kansli den 24 februari 1920 kl. $\frac{1}{2}$ 4 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av väckt motion om vidtagande av åtgärder för en jämlik och rättvis taxering av jordbruksfastigheter.

(2:a avd.)

Närvarande: herrar Röing, friherre Fleming, Antonsson, Wijk, A. E. Örne, Boman, Rosén, Månsson i Hagaström, Holmström, Jonsson i Hökhult, Olsson i Ramsta, P. Albert Bergström, Rune, J. E. Björnsson, Åhlmans Olof Olsson, Sköld, Bökelund, Jönsson i Fridhill, Uddenberg och Lithander.

I en inom första kammaren väckt, till bevillningsutskottet hänvisad motion, nr 75, har herr *P. Magnus Olsson* anhållit, »att riksdagen ville i skrivelse till Kungl. Maj:t hemställa om förslag till sådan ändring i gällande taxeringsförordning beträffande taxeringsförfarandet, att större möjlighet vinnes för en jämlik och rättvis taxering av jordbruksfastigheter».

Beträffande motiveringen härför tillåter sig utskottet hänvisa till motionen.

Utskottet.

Det torde numera vara allmänt erkänt, att taxeringen av jordbruksfastigheter, sådan den hittills försiggått, lämnat mycket övrigt att önska i fråga om effektivitet, rättvisa och jämnhet. Härav har allt som oftast följt, såväl att inom den särskilda kommunen den kommunala skattebördan

otillbörligt förskjutits, som ock att vid jämförelse olika kommuner emellan ävensom mellan olika län eller landsdelar taxeringarna i många fall kommit att förete alldeles omotiverade olikheter. Det är därför tydligt, att, i den mån taxeringsvärdena fortfarande skola äga någon betydelse vid utskiftandet av kommunalskattetungan, en reform av grunderna för kommunalbeskattningen måste kombineras med åtgärder för vinnande av en mera rationell och jämlik taxering av dessa värden.

Enligt vad utskottet inhämtat, föreligger också utarbetat inom finansdepartementet ett förslag i sistberörda syfte, avsett att åtfölja en blivande proposition i kommunalskattefrågan, men även så lagt, att det samma i betydelsefulla delar kan, inriktat på nu gällande taxeringsförfattning, framläggas för riksdagen utan samband med den stora frågan.

Vid nämnda förhållande har utskottet, vilket visserligen, såsom redan framgått, delar motionärens mening om det trängande behovet av reformerad fastighetstaxering och jämväl funnit hans idé om ett slags mönstertaxering vara av visst intresse, likväl ansett ett ingripande från riksdagens sida i frågans förevarande läge vara varken behöfligt eller lämpligt.

På grund härav får utskottet hemställa,

att herr P. Magnus Olssons förevarande motion,
I: 75, icke må till någon riksdagens åtgärd föranleda.

Stockholm den 24 februari 1920.

På bevillningsutskottets vägnar:

ERIK RÖING.
